

Davorin Jenko zavzemlje zaslužno mesto med našimi starejšimi skladatelji, kakor so bili: Rihar, Potočnik, Fleišman, oba Maška, Vilhar in brata Ipavca. Kakor ti njegovi tovariši, tako se je tudi Jenko poglobil v našo narodno pesem in našel v njej vso tisto mehkost in čudovito melodioznost, ki jo je znal vdahniti svojim globoko občutenim skladbam. Zato nam te skladbe še danes sezajo do srca in bude spoštovanje in hvaležnost do tega vrlega moža, ki mu bodi med nami nesmrten spomin!

Majka, ne žaluj! . . .

*Oj, sinica priletela,
majki je na okno sela:
„Cicifuj, cicifuj,
majka, ne žaluj! . . .“*

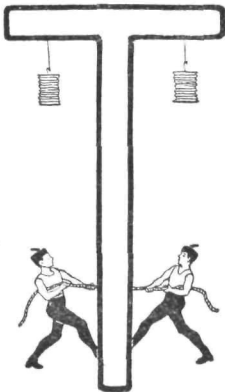
*Pod nebo je odletela,
ko je pesemco zapela;
o pod oknom črni vran
tožil je ves dolgi dan. . .*

Davorinov.

SLOVAN SLOVANOV:

Mraz.

isto leto je padel meter debel sneg. Nato je posijalo solnce, sneg se je pričel tajati, nakar je pribučala burja. Zažvižgalo je okolo hiše, in okna so zašklopotala. Iz tajajočega se snega je nastala ledena plast . . .

»Kaj bo, če ne odjenja? Kurjave zmanjkuje, mraz pa vedno hujši. Še teden lahko skromno kurim, potem bomo pa jedli sirovo in se grelji ob mrzli peči.«

Kajžarjeva Meta je tarnala, mož se je pa zravnal in odšel. Neprijetno mu je bilo, poslušati to javkanje. Vedel je, da bo tako, ker je šele januar, in ni bilo torej še misliti na pomlad, ali sitno se mu je zdelo, zdaj govoriti o tem, ko je v drvarnici še kupček polen, napravljenih iz panjev. Vse je šlo, in prišla je vrsta tudi nanje.